היה חורף קר מאוד. ילדים שיחקו בשלג ובמקרה אחד איבד כפפה שלו. רוח סחבה את הכפפה ליער והיא הייתה מונחת שם, גדולה, חמה.

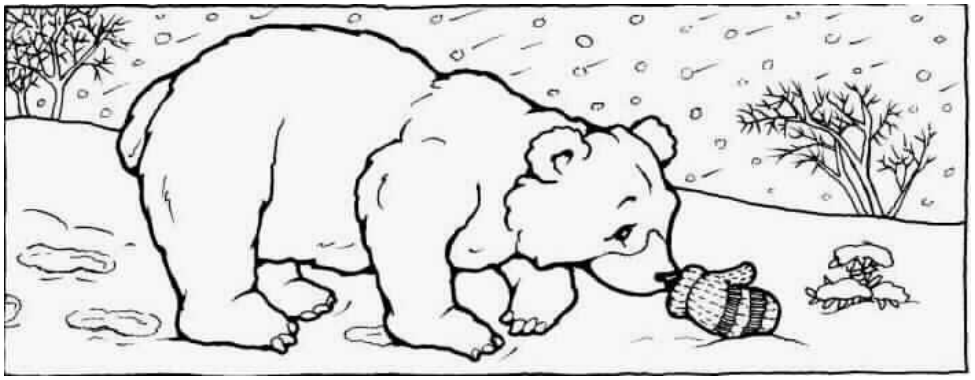

עבר דוב ביער. קר היה לו מאוד. ראה דוב את הכפפה וחשב "אם אוכל להיכנס לתוכה יהיה לי חם יותר. ניסה הדוב להידחף לתוך הכפפה והצליח. עכשיו הכפפה הייתה גדולה, שמנה, חמה.

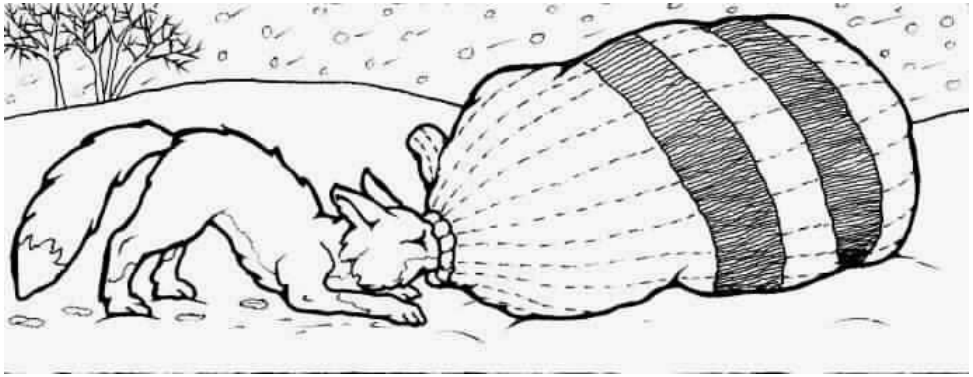

עבר שועל. גם לשועל היה קר מאוד. ראה השועל את הכפפה המנופחת וחשב שטוב יהיה לו להיכנס פנימה, להתחמם בה. ניסה להידחף פנימה. מצא מקום ליד הדוב. נשכב בתוך הכפפה ונרדם.

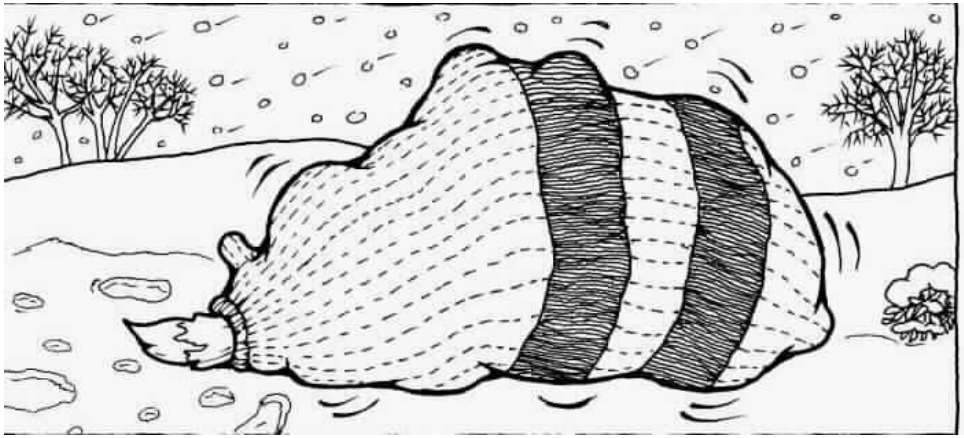

מונחת כפפה, גדולה, חמה. בחוץ קר
ובפנים הדוב והשועל ישנים. חם
להם בכפפה.

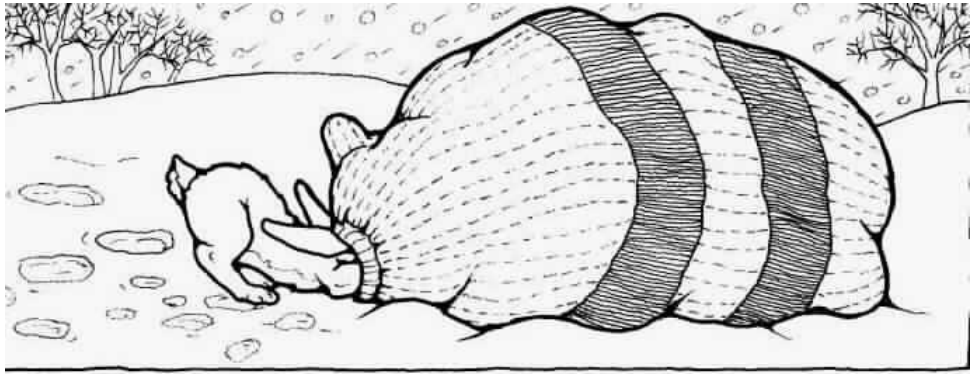

עברה ארנבת ליד הכפפה. קר היה
לארנבת והיא החליטה להתחמם
בתוך הכפפה. נדחקה, נדחקה כי לא
היה כבר הרבה מקום, אבל נכנסה
פנימה. נשכבה הארנבת בכפפה
ונרדמה.

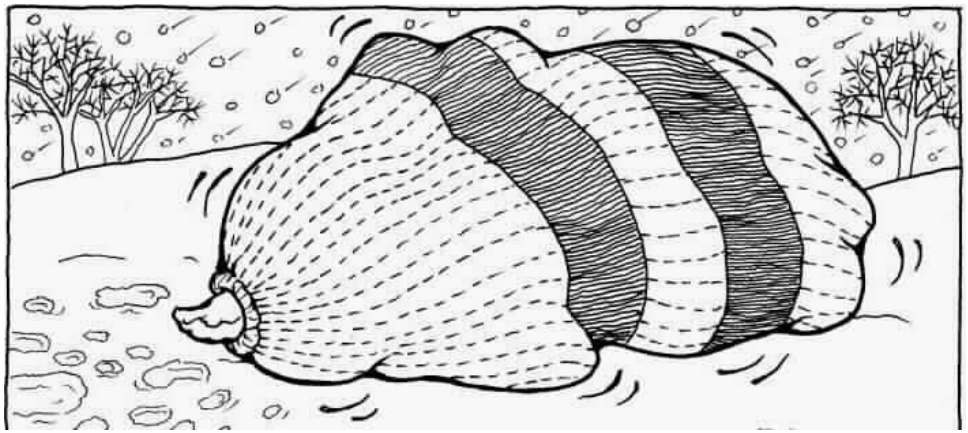

מונחת כפפה, גדולה, חמה. בחוץ קר
ובפנים הדוב והשועל ישנים. וגם
הארנבת ישנה בפנים. התחבקו זה
בזה וחם להם בכפפה.

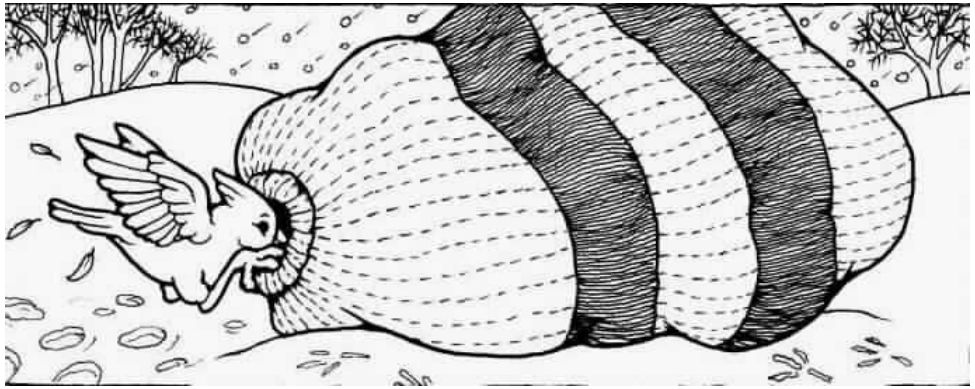

עף זרזיר בין העצים. גם לזרזיר היה
קר בחורף הקשה. ראה את הכפפה
וחשב "כפפה יפה וחמה כזו,
ומנופחת. מה יכול להיות שם בפנים.
נדחף הזרזיר לתוך הכפפה.

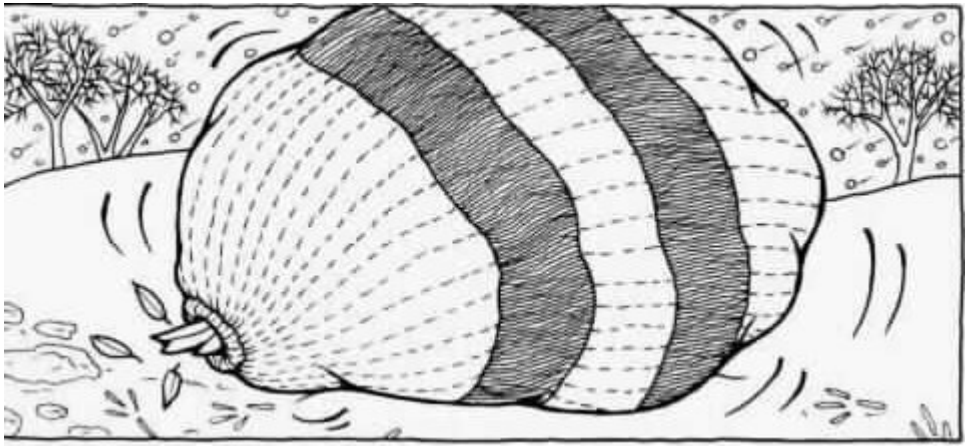

והכפפה – כבר התפרים שלה מתחילים להתפרק. אבל עדיין שלמה וחמה והדוב, השועל, הארנבת והזרזיר מתחממים בפנים.

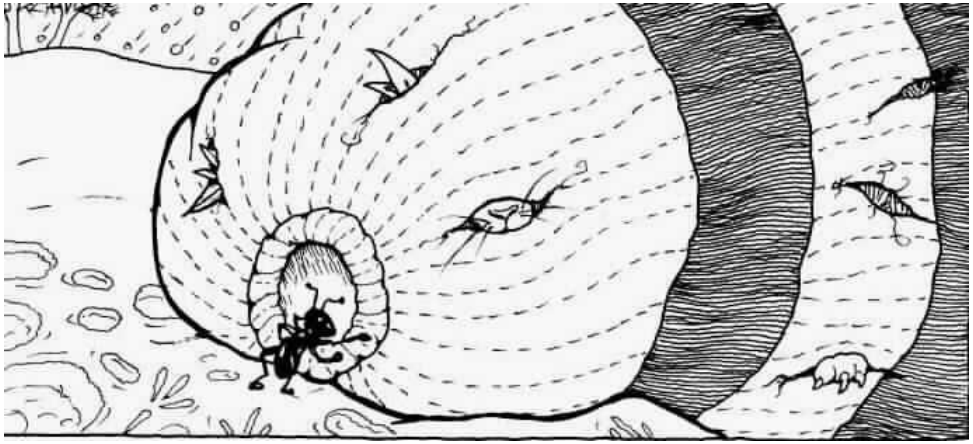

באה נמלה קטנה. בחורף גם לנמלים קר מאוד. ראתה הנמלה כפפה גדולה, חמה ומלאה עד להתפוצץ. אבל חשבה "אני קטנטונת. בוודאי ימצא מקום גם בשבילי בתוך הכפפה החמה."

הכניסה הנמלה את ראשה לתוך הכפפה.

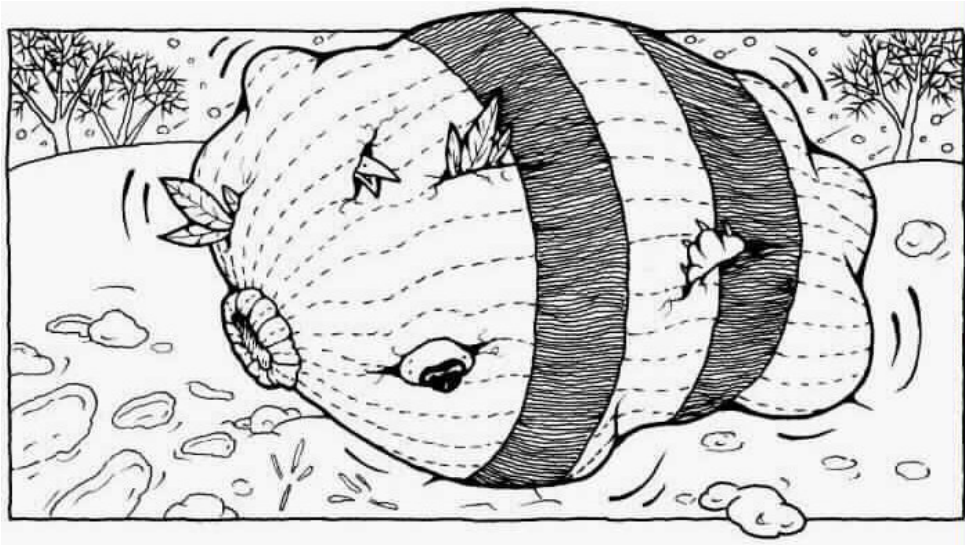

הכניסה רגל אחת. הכניסה רגל שניה

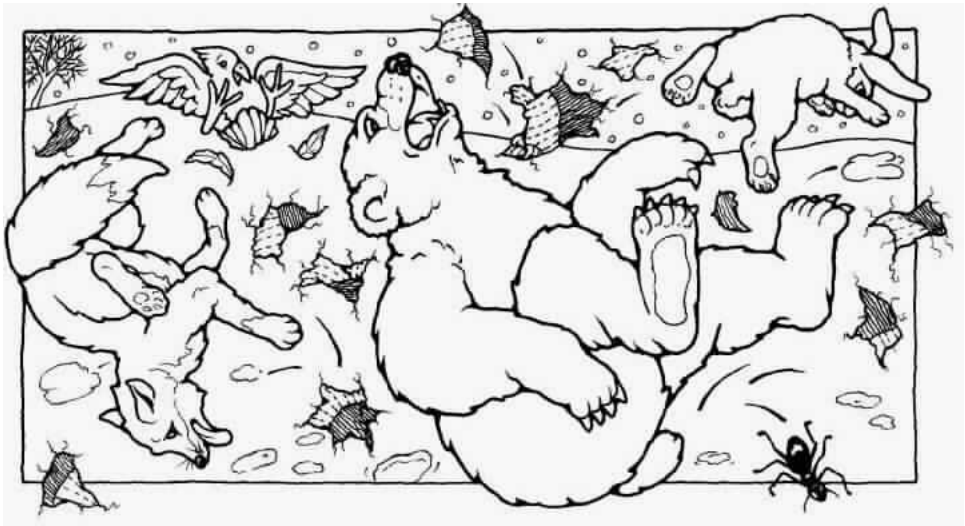

ואז בום! התפרקה, התפוצצה הכפפה ברעש גדול. כולם עפו החוצה. הדוב הגדול, השועל, הארנבת והזרזיר.
והנמלה.. ברחה מהר משם כי פחדה שיאשימו אותה שהיא זו שגרמה לכפפה להתפרק.